

ger om dette Spørgsmaal og om Spørgsmaalet om Frigivelse af eksportklausulerede Varer til Brug for Hjemmemarkedet. Disse Bemærkninger kunde affattes saaledes:

»Handelsministeren har overfor Udvalget gjort Rede for den af Direktoratet for Vareforsyning fulgte Praksis, hvorefter der i visse Tilfælde som Vilkaar for udfærdigede Importbevillinger er givet Paalæg om, at de importerede Varer skal videresælges uden Avance. Denne Fremgangsmaade har kun været benyttet, naar det har drejet sig om Varepartier (»Toldbodyarer«), der ikke har kunnet tillades indført indenfor Rammerne af de almindelige Importplaner, og Importørerne derhos ved Varernes Hjemtagelse ikke har haft Føje til at gaa ud fra, at Indførselen vilde kunne gennemføres. I sidstnævnte Henseende bemærkes, at Paalæg om Avancebortfald alene er givet i Tilfælde, hvor der enten slet ikke har foreligget Bevilling, eller hvor de paagældende Varer er ankommet efter Udløbet af en meddelt Bevillings Gyldighedsfrist og Faktura for Varerne først var fremkommet paa et saadant Tidspunkt, at den paagældende Importør ikke kunde forvente, at Indførselen vilde kunne ske inden Bevillingens Udløb. I begge Grupper af Tilfælde har man undtaget Varepartier, hvis Værdi ikke overstiger 500 Kr.

Den nævnte Praksis, som har været fulgt siden Sommeren 1947, har været anset for nødvendig med Henblik paa Gennemførelsen af de Importreguleringer, som fremtidige Balanceplaner og Handelsaftaler maatte nødvendiggøre, ligesom det er anset for rimeligt herigennem at modvirke den Ulighed, som ellers vilde fremkomme mellem Importørerne indbyrdes.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Frigivelse af eksportklausulerede Varer til Salg paa Hjemmemarkedet har Handelsministeren oplyst, at det her maa anses for nødvendigt at fastholde, at der kun i ganske særlige Undtagelsestilfælde kan dispenseres fra Eksportklausulen, da man ellers under de nuværende Valutavanskeligheder maatte se sig nødsaget til væsentligt at stramme Betingelserne for Indførsel af Varer her til Landet med Henblik paa Reeksport eller Fremstilling af Eksportvarer. Saa fremt det i særlige Tilfælde, hvor Eksporten uden den paagældende erhvervsdrivendes egen Skyld ikke har kunnet gennemføres selv med et Nedslag i Prisen, er muligt at give Importbevilling, vil Handelsministeren dog anse det for nødvendigt, at der paa tilsvarende Maade som ovenfor omtalt med Hensyn til »Toldbodyarer« gives Paalæg om Bortfald af Avance og eventuelt tillige om en indenlandsk Fordeling af de paagældende Varepartier.«

Med Hensyn til de fremkomne Ønsker om Fastsættelse af særlige Regler til Betyggelse for de næringsdrivende, der indgiver Besværing til Ankenævnet, bemærkes følgende:

I Ankenævnets Forretningsorden er der optaget Bestemmelse om, at en Klager paa derom fremsat Begæring efter Formandens nærmere Bestemmelse kan faa Adgang til at give personligt Møde for Nævnet. Denne Bestemmelse praktiseres imidlertid paa den Maade, at Klagerne altid faar Lejlighed til at give Møde, og nogen Trang til nye Bestemmelser paa dette Onraade er der derfor næppe.

Forretningsordenen indeholder ingen Regler om, at Klagerne har Adgang til at blive gjort bekendt med det Materiale, paa Grundlag af hvilket Ankenævnet tager Stilling til Sagerne. Desuagtet er det imidlertid en fast Praksis, at Klagerne har denne Adgang, for saa vidt det ikke drejer sig om Materiale, der indeholder fortrolige Oplysninger om andre Virksomheders Forhold eller Oplysninger, der af andre særlige Grunde, f. Eks. af Hensyn til Udlandet, ikke vil kunne udleveres. Der synes derfor heller ikke paa dette Punkt Anledning til at foretage Ændringer i de paagældende Bestemmelser.

For saa vidt der lægges Vægt paa at fastslaa Klagernes Stilling i de omtalte Henseender, kunde der i Forretningsordenen optages saalydende Bestemmelser:

»Paa derom fremsat Begæring skal der gives Klagerne Adgang til at gøre sig bekendt med det for Nævnet foreliggende Materiale, for saa vidt dette ikke indeholder fortrolige Oplysninger om andre Virksomheders Forhold eller